

A DINAMARCA, ON FA 46 ANYS QUE HI HA EDUCACIÓ SEXUAL, VOLEN CONSUMIDORS «CRÍTICS»

→ tenia 43 anys, va intentar aconseguir un client que era una agència de cites per internet. Per estudiar el mercat, va inscriure's a diversos dels seus competidors. Va rebre missatges d'un bon grapat d'homes d'entre 20 i 30 anys.

Com que Gallop també estava interessada en el sexe sense compromís, es va trobar en una bona posició per examinar de més a prop els canvis en els costums sexuals. El 2009 va crear un portal, *makelovenotporn.com*, per desmuntar deu "mites sobre el món del porno" que semblava que s'havien convertit en moneda comuna entre els nois, com la idea que a les dones les posava calentes que els diguessin obscenitats durant l'acte sexual. Una conferència TED de quatre minuts que va pronunciar sobre les seves experiències va ser una de les més comentades aquell any, i des d'aleshores ha tingut més d'un milió de reproduccions a YouTube.

Gallop encara rep correus de tot el món. Li diuen que les noies també han vist modificades les seves sensibilitats sexuals pel porno. Parelles de joves li donen les gràcies per haver-los obert a conversar i així haver-se adonat que cap dels dos no havia gaudit del que feien al llit només perquè cadascun pensava que l'altre ho volia fer. Mentrestant, ha creat *makelovenotporn.tv*, un portal per compartir vídeos destinat al sexe del món real "socialment acceptable i que es pugui compartir socialment", i espera crear-ne un altre amb materials per a l'educació sexual, si aconsegueix trobar finançament.

Hi ha qui respon a la riuada de pornografia a internet intentant reprimir-

la. El 2013 el Govern britànic va forçar els proveïdors d'internet que bloquejessin el contingut per a adults dels ordinadors dels nous clients, tret que ells en desactivessin els filtres. Com que la majoria de clients ho feia, ara el Govern pensa tancar les pàgines per a adults que no obliquin els usuaris a demostrar que són majors de 18 anys, potser a través d'un control anònim de la ID amb el cens electoral o d'agències d'informació creditícia. Com que la majoria de pàgines pornogràfiques són fora del Regne Unit, té la intenció d'obligar els proveïdors d'internet que bloquegin els webs que no ho compleixin.

Els filtres, si més no, impedeixen que els nens vegin coses desagradables per accident. Però qualsevol que busqui porno els pot esquivar fàcilment amb una VPN, i un bloqueig indiscriminat de material legal pot infringir la normativa europea que prohibeix als proveïdors d'internet tractar un tipus de trànsit de manera diferent que els altres. Dinamarca, on l'educació sexual és obligatòria des del 1970, té una estratègia diferent. Més que intentar fer veure que el porno no existeix o impedir que la gent en miri, alguns professors danesos comencen a debatre l'assumpte a classe. "No és qüestió d'introduir els alumnes al porno", diu Christian Graugaard, professor de sexologia a la Universitat d'Aalborg, que voldria que aquestes classes s'estenguessin a tot el país. "L'acaparadora majoria tant de nois com de noies ja ha topat amb imatges pornogràfiques des dels primers anys de l'adolescència". El porno es pot fer servir per parlar sobre igualtat de gènere, sexe segur i sobre què significa el consentiment, afegeix, i sobre com tenir una vida sexual feliç en el futur. Ja que el porno forma part de la seva vida, creu Graugaard, "és important que els joves aprenguin a ser-ne consumidors crítics". ●

Traducció d'Arnau Figueras

© The Economist

Era l'any 2012 i l'objectiu de Fabian Thylmann era dominar el món. L'home que havia muntat Manwin, un gegant emergent de la pornografia en línia, ara controlava gran part dels deu *tubes* principals –portals que, com YouTube, contenen milers de vídeos i que són enormement populars, perquè molts dels seus contin-

ALS EUA EL NOMBRE DE PRODUCTORES DE PORNO HA PASSAT DE 200 A 20. EL SOU DELS ACTORS DE 1.500 A 500 DÒLARS (L'HORA)

→ tres empresaris: una llei nord-americana que els obligava a fer que els clients de línies de sexe telefònic introduïssin un número de targeta de crèdit per demostrar que no eren menors volia dir que estaven tècnicament ben preparats. La primera dècada del 2000, hi havia més de 3.000 llocs webs pornogràfics, la majoria dels quals eren petits i de subscripció. Fer diners era fàcil: crear un web amb unes quantes imatges, controlar-ne l'accés utilitzant programari per facturar i veure com el compte bancari s'omplia.

Però aleshores el porno va xocar amb la veritat –com va descobrir Stewart Brand, guru de la tecnologia, fa trenta anys– que el contingut “vol ser gratuït”. Per atreure clients, els portals van començar a oferir *teasers* (avançaments per cridar l'atenció i generar curiositat). Fotografies *amateurs* –i no pas poques de piratejades– es van afegir al contingut comercial gratuït. Aviat tot va estar aplegat en “portals web de llistats” i “galeries de miniatures”, bàsicament reculls d'enllaços. A mesura que internet es va tornar més ràpid, els vídeos van substituir les imatges. Després van arribar els *tubes*, que van fer que es poguessin buscar els seus milers de vídeos. Que el porno sigui un sector on imperen purament les forces del mercat va contribuir a posar setge als productors establerts: quan tot s'hi val, s'intenta tot, i es copia de seguida, si resulta que funciona.

Als Estats Units el nombre de productors de porno s'ha reduït de 200 a 20, diu Alec Helmy, fundador de XBiz, una publicació del sector. Actors que guanyaven 1.500 dòlars l'hora ara en guanyen 500; encara que l'augment de la competència significa que els demanin de produir contingut més extrem. Els ingressos estan per sota del seu mínim; és difícil dir fins a quin punt, ja que la majoria de productors són privats. Just abans que es popularitzessin els *tubes*, les estimacions plausibles assignaven al sector del porno arreu del món uns ingressos d'entre 40.000 i 50.000 milions de

dòlars. Thylmann creu que des d'aleshores s'han reduït pel cap baix en un 75%.

Thylmann no va ser el primer depredador d'empreses del porno, però ell tenia un avantatge: al principi era un programador interessat en la ciència de les dades i amb prou feines sabia què feia que un lloc web tingués èxit i quant costaria conduir més trànsit a un altre. De vegades el seu domini de les dades

comportava que sabia que les empreses eren més valuoses que no es pensaven els seus propietaris. Entre les empreses de què va recollir informació hi havia alguns dels llocs web de pagament amb més èxit. El 2012 va assumir el control de Digital Playground, que està especialitzat en produccions de gran pressupost (segons els estàndards del porno), com per exemple una paròdia molt reeixida

de Pirates del Carib. Des que ell va deixar l'empresa, Mindgeek ha continuat la seva adquisició compulsiva.

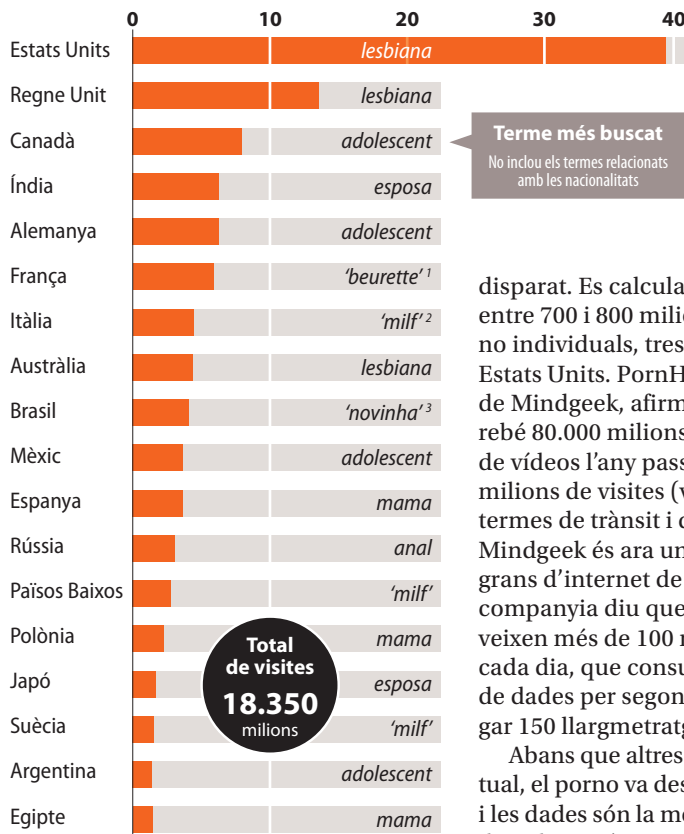
Ara que la major part del porno d'internet és gratuït i fàcil de trobar, el nombre de webs per a adults i el trànsit d'aquests portals s'ha

disparat. Es calcula que a la xarxa hi ha entre 700 i 800 milions de pàgines porno individuals, tres cinquenes parts als Estats Units. PornHub, el *tube* més gran de Mindgeek, afirma haver tingut gairebé 80.000 milions de visualitzacions de vídeos l'any passat, i més de 18.000 milions de visites (vegeu el quadre). En termes de trànsit i d'ample de banda, Mindgeek és ara un dels operadors més grans d'internet de tots els sectors. La companyia diu que els seus portals serveixen més de 100 milions de visitants cada dia, que consumeixen 1,5 terabits de dades per segon, prou per descarregar 150 llargmetratges.

Abans que altres parts del món virtual, el porno va descobrir que el trànsit i les dades són la moneda del reialme digital. Un trànsit gegantí es va convertir en la base d'un nou model de negoci. Els webs de llistes dels primers temps d'internet venien clics fets al seu web a intermediaris del trànsit virtual, que redirigien els visitants a pàgines de pagament.

La supremacia del porno

Trànsit de PornHub, 2014, % del total

(1) *beurette*: dona francesa d'origen àrab. (2) *milf*: de l'acrònim anglès *Mother I'd like to fuck*, o sigui, 'mare que em follaria'. (3) *novinha*: en portuguès, 'noia jove, adolescent'.

Font: PornHub

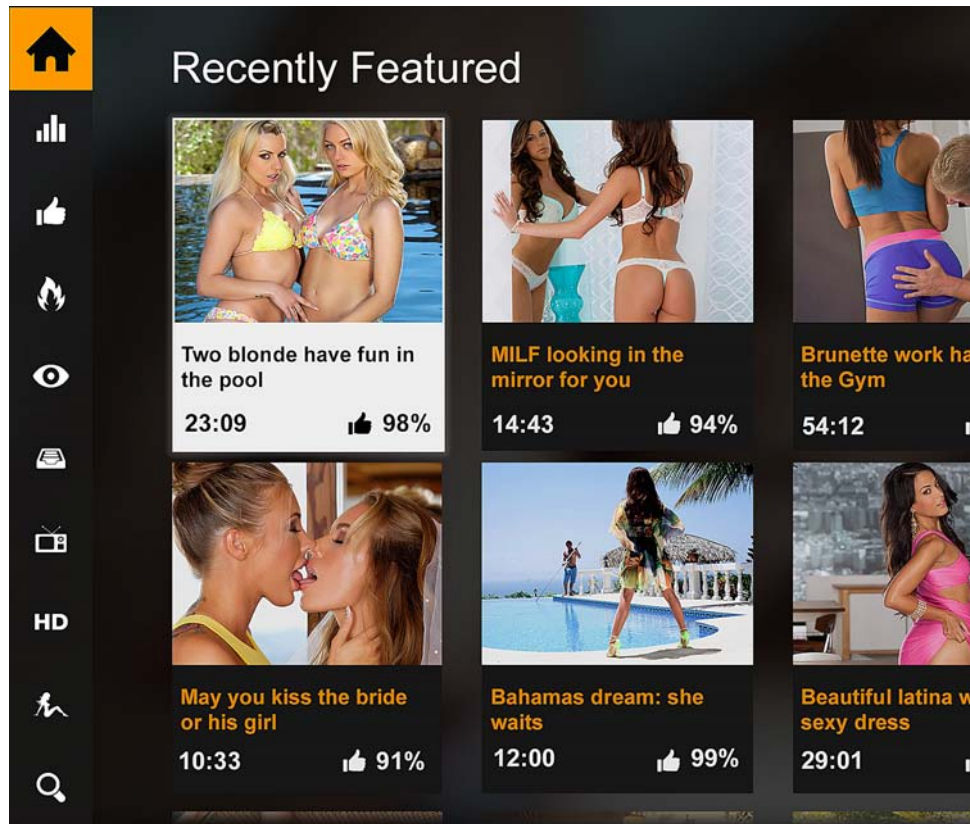
Pornhub ha llançat un servei de subscripció estil Netflix amb reproducció en temps real d'alta qualitat per 10 dòlars al mes. A la dreta, Fabian Thylmann, creador de Manwin i MindGeek.

→ fundador, Gyorgi Gattyan, és l'home més ric d'Hongria.

Kink.com va més enllà en l'especialització. Difon material BDSM (*bondage*, dominació, sado-masoquisme i coses semblants). Ser una marca potent els va ajudar a resistir l'atac dels *tubes*; tot i així, des del 2011 els ingressos van de baixa. Està intentant recuperar-se reforçant la fidelitat a través de nous fòrums i interactivitat. Els clients poden entrar a la seva sessió privada per mirar gravacions en directe, xatejar amb els participants i comprar *attrezzo* i vestits que s'hagin fet servir als films. Un altre tipus d'especialització és convèncer persones conegudes a posar-se davant de la càmera. Vivid Entertainment, dirigit per Steven Hirsch, un veterà del sector, ha fet negoci publicant a la xarxa gravacions sexuals de famosos.

La creació de nínxols de mercat pot fer pensar que el sector s'està recomponent després de la sacsejada. Ara els *tubes* són tan grans que és difícil créixer més. Per eixamplar més el seu abast, alguns recorren al màrqueting de guerrilla. Aquest estiu, per exemple, Pornhub va anunciar als quatre vents una campanya de micromecenatge per recaptar 3,4 milions de dòlars per a Sexploration, un projecte per filmar la primera escena porno a l'espai. (Les entremaliadures a gravetat zero hauran d'esperar: es van aconseguir menys de 300.000 dòlars.)

Això no obstant, Thylmann expressa una visió pessimista. Assegut al seu despatx, al costat d'un gran quadre de Pablo Picasso ("li encantava el porno"), diu que tem que el sector que ell va fer tant per canviar ja no estigui a l'última. Les pàgines porno, que abans eren imants per als *friquis* informàtics més brillants, estan perdent en la guerra de talent en favor del comerç electrònic genèric i les xarxes socials. Des que va deixar Mindgeek (si més no, oficialment) s'ha mantingut fora del negoci i ara és un àngel inversor en empreses tecnològiques convencionals. "Em presenten molts negocis relacionats amb el porno",

explica Thylmann, "però ningú m'ha ensenyat la pròxima idea revolucionària, i no estic segur que ningú la tingui".

Aquest any Pornhub va llançar un servei de subscripció de l'estil de Netflix, que ofereix reproducció en temps real d'alta qualitat sense anuncis per deu dòlars el mes. Però encara no ha dit res sobre els primers resultats. El sector afronta riscos en la normativa, ja que

qui escampen virus informàtics i altre programari maliciós. El 2010 un grup d'investigadors de la Universitat Tècnica de Viena i d'altres indrets van descobrir que més d'un 3% de les pàgines porno desencadenaven un comportament maliciós d'alguna mena. El risc de topiar amb programari maliciós o amb estafes fan que els consumidors de porno s'ho pensin dues vegades abans d'obrir la

ELS WEBS DE PAGAMENT LLUITEN CONTRA ELS VIRUS INFORMÀTICS. EL 3% DE LES PÀGINES PORNO TENIA PROGRAMARI MALICIÓS

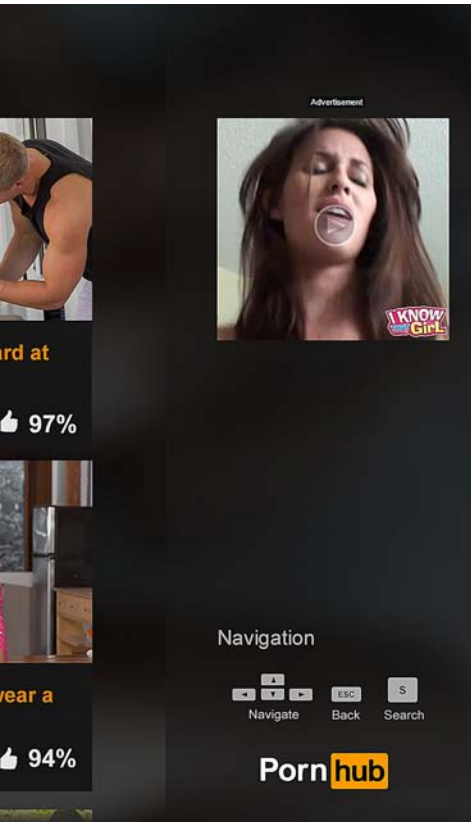
els Governos busquen endurir els filtres i aplicar restriccions d'edat als usuaris. Un altre risc és que Google opti per censurar les paraules clau pornogràfiques; sembla que ja situa les pàgines porno més avall en els resultats de cerques. I encara un altre risc és que Visa i MasterCard segueixin els passos d'American Express i es neguin a processar pagament per webs pornogràfics.

Mentrestant, els webs de pagament lluiten en una batalla constant amb els

cartera, com també el risc d'exposició pública si un web al qual estan subscriptes pateix un atac informàtic.

Pensar en la carn

Hi ha qui creu que les pàgines de *webcams* han arribat al punt màxim de popularitat. Però ja està prenent forma una versió *peer-to-peer* o entre iguals. L'any passat Snapchat va introduir Snapcash, un programa que permet als usuaris de l'aplicació enviar-se diners els uns als

altres. Això es fa servir per pagar la visualització de *strippers*, balls privats, etc. Els preus van des d'un dòlar o dos per unes quantes imatges fins a centenars de dòlars per una actuació sexual privada.

I després hi ha la cosa real –o una versió d'allò real–, possible gràcies al fet que la localització de l'usuari es pot deduir del codi de l'adreça de la connexió d'internet. Moltes pàgines de contactes i d'escorts s'anuncien als *tubes* amb la intenció d'atreure clients amb els seus missatges. (Aquest tipus de publicitat és més complicada als Estats Units, on majoritàriament la prostitució és il·legal, que a Europa, on majoritàriament, està permesa.)

El porno és un pioner de la realitat virtual, una tecnologia que miren àvidament Facebook, Microsoft i altres empreses. Juntament amb els videojocs, el sector segur que tindrà un paper clau en la transició cap a l'ús generalitzat de la realitat virtual. El sexe amb auriculars o bé té un potencial desbordant o bé és un carreró sense sortida, depenent a qui li ho preguntis. En un article per al web Medium un periodista que havia provat el sexe virtual amb un casc de realitat virtual arribava a la conclusió que po-

dria ser “una forma elaborada de venda agressiva per raigs X”. D'altra banda, Bryant Paul, expert en la relació entre sexe i mitjans, de la Universitat d'Indiana, creu que “ja sigui d'aquí a cinc, deu o vint anys, algú trobarà la combinació màgica d'aparell i programari per crear experiències semblants a les humanes”.

Un sector artesanal en ràpid creixement construeix joguines sexuals que funcionen amb Oculus Rift i altres cascos de realitat virtual. També hi ha molt d'entusiasme entorn de la teledil·donics (de dildo, en anglès 'consolador'): tecnologies per control remot que permeten a persones separades milers de quilòmetres controlar els aparells els uns dels altres. VirtualRealityPorn, que ofereix una experiència de realitat virtual millorada amb joguines sexuals, afirma que té “diversos milers” de subscriptors per set dòlars al mes. Els ingressos dels productors de pornografia no tornaran mai als nivells passats, però tant si aquestes innovacions donen fruit com si no, el sector ofereix una vegada més a altres mitjans i a les empreses d'internet un cop d'ull al futur. ●

Traducció d'Arnau Figueras

El Temps

**Nova
maqueta
Nous
opinants
Nou
format
Nou
Temps**

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriptor entra a
www.eltemps.cat
escriu-nos a
**subscripcions@
eltemps.cat**
o telefona al
902131025.
Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

